

בש"פ 4196/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט העליון

בש"פ 4196/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
במ"ת 16083-04-21 מיום 13.6.2021 שניתנה על
ידי כב' השופט נסר אבו טהה

תאריך הישיבה: ה' בתמוז התשפ"א (15.6.2021)

בשם העוררת: עו"ד אופיר טישלר
בשם המשיב: עו"ד טלי גוטליב

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש ביום 8.4.2021 כתב אישום המייחס לו שש עבירות אינוס ומספר עבירות של מעשים מגונים. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, ובית המשפט קמא נעתר לבקשתו והורה על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו. לאחר קבלת התסקיר הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפקוח אלקטרוני ובפקוח אנושי, תוך הטלת מגבלות על השימוש בטלפון נייד ואיסור על שימוש ברשתות חברתיות.

על החלטת בית המשפט קמא נסב ערר המדינה (בית המשפט קמא נעתר לבקשת המדינה והורה על עיכוב

עמוד 1

ביצוע החלטתו למשך 48 שעות שבמהלכן הוגש ערר זה).

2. הן בבית המשפט קמא והן בדיון שנערך בפני, הדגיש המשיב, באמצעות באת כוחו, כי אומנם אינו טוען במישור הראיות לכאורה, אך מכלול הראיות מצביע על כך שלפנינו מקרה מיוחד שאינו מצדיק את מעצרו עד לתום ההליכים. בין היתר, הצביע המשיב על כך שלפנינו התארגנות של המתלוננות שתיאמו ביניהן; כי העבירות בוצעו לכאורה לפני מספר שנים; כי מהחומר עולה שפני המתלוננות הן לפיצוי כספי; וכי מהודעות המתלוננות עצמן עולה כי הן מתארות סיטואציות של חיזור ומפגש מיני בין גבר לאישה - שכן כל המתלוננות הגיעו מרצון החופשי לדירתו של המשיב ואל חדר השינה שלו.

3. עיינתי בהודעות המתלוננות במשטרה ובשיחות הווטסאפ ביניהן. אין חולק, וגם לא נטען אחרת, שהמשיב אינו פועל כ"אנס חדר מדרגות". אולם, הודעות המתלוננות במשטרה והשיחות ביניהן בקבוצת הווטסאפ ממחישות ומשקפות היטב את המורכבות של אופן ביצוע עבירות המין לכאורה במקרה דנן (כל המעשים נעשו בביתו של המשיב), וכן של אופן הפגיעה של נפגעות עבירות מין בכלל. ניתן לזהות בקרב המתלוננות מגוון של תופעות ושל תחושות כמו הדחקה, הכחשה, בושה, חשש ופחד, האשמה עצמית (איך לא הבנתי ולא ראיתי את נוריות האזהרה), ואפילו ניסיון לחזור ולהתקרב אל התוקף. כך, באחד המקרים, שלא נכלל בכתב האישום, הנפגעת ש.מ. אף ביקשה סליחה מהמשיב למרות שעל פי הודעתה במשטרה הוא תקף ואנס אותה. במקרה אחר, הנפגעת נ.מ., מסרה הודעה במשטרה שבה הבהירה כי העורר אכן פגע בה אך אינה מעוניינת למסור תלונה, והסבירה כי "זה עבר זהו זה מאחורי ואני לא רוצה להוציא את זה שוב החוצה [...] אני פשוט לא רוצה להציף את זה בחיים שלי עכשיו זה מאחורי וזהו" והיא מסיימת את הודעתה ב"הצלחה לבנות". המתלוננת ע.ב.ס. שנכללת בכתב האישום, הגישה תלונה "בזמן אמת" כבר בשנת 2018 אך לאחר מכן ביקשה לבטלה, ורק בחלוף זמן, ולאחר שנוכחה לראות את השפעת האירוע עליה, חזרה וביקשה לחדש את תלונתה.

4. תכתובות הווטסאפ הוגשו על ידי ההגנה, ככל הנראה על מנת להראות כי המדובר במסע מתוזמן תוך תיאום עדויות בין המתלוננות, ובמטרה לתבוע פיצוי כספי מהמשיב. כשלעצמי, לא כך התרשמתי. הרושם הלכאורי שמתקבל מקריאת התכתובת הוא של הסבר ו"הדרכה" מה צפוי בהמשך הדרך, לרבות האפשרות להגיש תובענה אזרחית לאחר הרשעה, ובאחת התכתובות אף מזהירה הדוברת מפני תיאום עדויות, על פי עצתה של עורכת דין. התכתובות משקפות לטעמי תמיכה, עידוד והעצמה הדדית בין חברות הקבוצה שהתארגנה תחת השם "לא נשתוק", וכפי שאמרה המתלוננת י.א. בהודעתה במשטרה: "אני לא חשבתי אף פעם שזה יהיה כזה חזק ויהיה לנו ככה כוח. ועכשיו אחרי שאנחנו כמה בנות וקורבנות שלו אז יש לנו ביטחון".

5. בשורה התחתונה, לא מצאתי חולשה בעוצמת הראיות.

6. ככלל, עבירת אינוס היא עבירה שכרוכה בה אלימות ומכאן, שבעבירות מין מסוג זה, קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית. ככלל, שחרור נאשם בעבירות מין לחלופת מעצר לא ייעשה כדבר שבשגרה, נוכח המסוכנות הטבועה בעבירות מין והחשש להישנות המעשים (ראו, בין היתר, בש"פ 662/12 פלדוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (29.1.2012) (השופט י' דנציגר); בש"פ 4073/11 גולדמברג נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (21.7.2011) (השופט ח' מלצר); בש"פ 787/12 מדינת ישראל נ' סלאימה, בפסקה 13 (26.1.2012) (השופט י' דנציגר); בש"פ 4811/15 אגבאריה נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 להחלטתי (28.7.2015); בש"פ 5408/15 שיינברג נ' מדינת ישראל, בפסקה 7

(17.8.2015) (השופטת א' חיות, כתוארה אז).

כשלעצמי, אני סבור כי בגדרו של החשש לשלום הציבור ובטחונו (סעיף 21(א)(1)(ב) לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996)), נכלל גם החשש ששלומו הנפשי של קרבן העבירה, שממילא נתון ללחצים פנימיים, יפגע בעקבות שחרורו של הנאשם בביצוע העבירה (ראו, לדוגמה, בש"פ 651/06 מדינת ישראל נ' גולדבלט(23.1.2006) (השופט ס' ג'ובראן); בש"פ 2916/12 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (25.4.2012) (השופט צ' זילברטל); החלטתי בבש"פ 3572/20 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 10 (16.6.2020). לדעה נוגדת ראו החלטותיו של השופט א' שטיינבש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 35 (2.2.2020); בש"פ 1823/21 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 27 (21.3.2021), אך יודגש כי באותו מקרה היה מדובר במתלוננות שכבר מסרו את עדותן; והחלטתו של השופט ד' מינץבש"פ 1596/20 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 14 (1.3.2020).

להשפעה על המצב הנפשי של נפגעת עבירת מין עקב שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר, יש השלכה גם לגבי יכולתה ונכונותה של נפגעת העבירה להעיד במשפט באופן חופשי וללא מורא (ראו: בש"פ 6958/19 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 13 והאסמכתאות שם (30.10.2019) (השופט ע' פוגלמן); בש"פ 1706/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (15.3.2015) (השופט י' דנציגר); בש"פ 5427/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (12.8.2015) (השופט י' דנציגר)). בנוסף לחשש זה, יש להוסיף את החשש להפעלת לחצים חיצוניים על נפגעת עבירת המין ושיבוש הליכי משפט, כך שהמעצר בא על מנת לאפשר למתלוננות להעיד במשפט באופן חופשי וללא מורא.

7. אכן, ניתן לעיתים לאיין חששות אלה בחלופת מעצר ראויה. כך סבר בית המשפט קמא שהורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, משהוצעה חלופת מעצר מרוחקת מחוץ לעיר בה התרחשו האירועים נשוא כתב האישום, ומאחר ששירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים הם ראויים. עם זאת, המלצתו של שירות המבחן היא מסוייגת, ובשורה התחתונה נאמר כי ניתן לשקולאת שחרורו של המשיב ככל שיורחק מגישה לאינטרנט לרבות מכשירי הטלפון של המפקחים, ולחילופין "אין אנו ממליצים על שחרורו ממעצר".

8. לא אכחד כי התלבטתי בעניינו של המשיב, מה עוד שנראה כי המשפט בעניינו עלול להתארך. אולם, לבסוף, כבדה כף החובה, והגעתי למסקנה כי בשלב זה יש להותיר את המשיב מאחורי סורג ובריוח.

לא שוכנעתי כי בשלב זה יש במעצר בפיקוח אלקטרוני, על אף התנאים שנקבעו במסגרתו, כדי לתת מענה מספק בנסיבות העניין לחשש ממסוכנות ומשיבוש הליכי המשפט בשלב הדיוני הנוכחי. אחזור ואזכיר את הכלל ואת נקודת המוצא של הפסיקה בענייני מעצר בעבירות מין, כמפורט לעיל, ולנוכח ריבוי המעשים כמפורט בכתב האישום, נקודת מוצא זו חזקה מהרגיל. לכך יש להוסיף כי דפוס הפעולה של המשיב, כפי שמשתקף מהודעות המתלוננות, מצביע על נאשם מניפולטיבי, בעל כושר ביטוי ושכנוע. גם שירות המבחן התרשם כך מהמשיב, וההערכה בתסקיר היא של "רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות מינית חוצה גבולות. כן התרשמנו מרמת סיכון גבוהה לשיבוש הליכי משפט". שירות המבחן אף ציין לגבי שתיים מהמתלוננות כי הן הביעו חשש משחרורו של המשיב.

9. אשר על כן, אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריוח. זאת, מבלי לגרוע מהאפשרות לבחון מחדש את נקודת האיזון בין השיקולים השונים, עם התקדמות ההליך העיקרי, לאחר שמיעה של המתלוננות או חלק מהמתלוננות, ולאחר בחינת עמדתו העדכנית של שירות המבחן.

למזכירות: ניתן להחזיר לעו"ד גוטליב את החומר שהועבר על ידה במהלך הדיון.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשפ"א (21.6.2021).

ש ו פ ט
